

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 57

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΔΟΥΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

*Η συνδρομή ετησία και προπληρωτή δια τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμὰς 12, διὰ τὰς Ἐκκλησίας δραχμὰς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμὰς 20.
*Ἀγγέλαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτά ὁ στίχος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ἘΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

*Αφίξεις.—Οί αξιωματικοί τῆς Κούτρας.—Ἡ πριγκίπισσα Θηρεσία καὶ ὁ ἰταλικὸς στόλος.—Ὁ Λέων Σαίη καὶ ὁ κ. Δεμάθας.—Μόρμηκες καὶ τέττιγες.—Ἐργασίαι βουλῆς.—Εἰλικρινεῖα.

Τὴν σημερινὴν ἡμῶν ἐπιθεώρησιν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἐπιγραφώμεν Ἀφίξεις. Ἐπανεῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἐπανερχονται οἱ φριτῆται, ἐπανερχονται οἱ βουλευταί, ἐπανεῆλθον... οἱ αξιωματικοί τῆς Κούτρας. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι χωρὶς νὰ πληρώσουν ναῦλον.

Ἐπίσης ἀφίκετο ἡ Βαυαρὴ πριγκίπισσα Θηρεσία, συμπαθῶς ὑπενθυμίζουσα ἄλλοτε βασιλεύσασαν ἐν Ἑλλάδι δυναστεῖαν καὶ ἐπαναφέρουσα λησμονηθείσας ἀναμνήσεις. Ταυτοχρόνως δὲ σχεδὸν ἀφίκετο καὶ ὁ ἀξιότιμος κύριος... Ἰταλικὸς Στόλος.

Ἰδικιτέρας ὅμως προσοχῆς ἀξίαι εἶνε ἡ ἀφίξις τοῦ διασήμεου γάλλου οἰκονομολόγου κ. Λέοντος Σαίη. Πληροφορηθεὶς φρίνεται τὴν ἀνθηρὰν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν μας ἀπερῆσαι νὰ ἔλθῃ καὶ ἐξετάσῃ αὐτὴν ἐκ τοῦ πλησίον, λάβῃ δὲ τὰ κατάλληλα μαθήματα ὅπως ἂν τυχὸν κληθῇ ποτε ἐν τῷ μέλλοντι νὰ κυβερνήσῃ ἐκ νέου τὴν χώραν του, ἡμπορῇ νὰ ἐννοήσῃ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ διοικῆται ἐπὶ ἔτη κράτους τι μὲ διαρκῆς ἑλλειμμα.

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ κ. Δεμάθας ἐζήτησε νὰ ἴδῃ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του τὸν κ. Σαίη καὶ ἔλαβε μακρὰν μετ' αὐτοῦ συνέντευξιν.

Ἀνάλογον ἐπιστημονικὸν σκοπὸν τῆς τοῦ κ. Λέοντος Σαίη φαίνεται ἔχουσα καὶ ἡ ἀφίξις τοῦ Σιρ Τζὼν Λοῦμποκ, τοῦ διασήμεου ἀγγλοῦ μυρμηκολόγου. Ὁ σοφὸς βρετανὸς καταγινόμενος πρὸ ἐτῶν εἰς συδάρκας καὶ ἐπιπόνους μελέτας ἐπὶ τῶν ἡθῶν καὶ ἠθίμων τοῦ ἐργατικοῦ, ἐγκρατοῦς καὶ φιλοπόνου γένους τῶν μυρμηκῶν, φρίνεται ὅτι ἔχει ἀπόφασιν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς μελέτας περὶ τῶν κατὰ τὸν μῦθον ἀντιπάλων αὐτῶν, τῶν φωνασκῶν καὶ ὀκνηρῶν καὶ ἀέργων τεττίγων. Τὰς μελέτας του ταύτας ἐννοεῖται ὅτι εὐκόλως δύναται νὰ κάμῃ παραμένων ἐπ' ὀλίγον ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν καὶ παρατηρῶν τοὺς κατοίκους του.

Ἐν τῇ προσκλήσει, ἣν ἀπήυθνε πρὸς τοὺς βουλευτάς κλητῶν αὐτοὺς νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἐνταῦθα ἀφίξιν τῶν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Στεφανόπουλος ἔλεγεν ὅτι ἡ προσεχὴς σύνοδος κέκληται νὰ ἐπιληφθῇ σπουδαίων ἐργασιῶν. Τινὰς τῶν σπουδαίων τούτων ἐργασιῶν, ἀφοῦ ὁ κ. πρόεδρος παρέλιπε νὰ ὀρίσῃ τίνες εἶνε αὗται, ἀναγράφομεν ἡμεῖς ὧδε: Ἐπερώτησις περὶ τῆς μεταθέσεως τοῦ ὑγειονομοσταθμάρχου Ξηρονήσου, ἐπερώτησις περὶ τοῦ δευτέρου βοηθοῦ τοῦ ἐπιστάτου πῆς τρίτης τάξεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀγουλινίτης, συζήτησις περὶ τοῦ ἂν ὁ Μπαγρᾶκος ὀρίσθῃ νὰ τοποθετηθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἢ εἰς τὸ τῶν διπλωματῶν, συζήτησις περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς γραφικῆς ὑλῆς, ἣν ἐξώδευσε κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸ ἐπαρχεῖον Κραβθάρων, ἐπερώτησις περὶ τῆς πύστεως τοῦ εἰρηνοδίκου Κοπραίνης, κλπ. κλπ.

Ἄ propos διὰ τὴν βουλὴν καὶ τοὺς βουλευτάς.

Ὁ βουλευτὴς Χ. εἶνε πολὺ εἰλικρινής. Ἀντιπολιτευόμενος, ἐπιτίθεται κατὰ τῆς κυβερνήσεως σφοδρότατα. Ἐσχάτως ἔλεγεν: Οἱ τίμιοι ἄνθρωποι ζητοῦν τὴν πτώσιν τῆς κυβερνήσεως.

Καὶ προσέθετε:
—Βεβαιώθητε ὅτι δὲν συλλογιζομαι διόλου τὸν ἑαυτὸν
του ὅταν ὁμιλῶ οὕτω.

Ἄξιος

ΑΠ' ΟΛΑ

Καὶ τί καινὸν ἐν ἀγορᾷ;... ὁ κόσμος ἡσυχάζει,
τὴν ἑορτάσιμον στολὴν ἢ φύσιν ἐξεδύθη,
Χρόνικ ὁ μαῦρος οὐρανὸς ἔσθ' Ὀλυμπο στιβάξει,
καὶ ὁσονούπω ἔρχονται τῶν βουλευτῶν τὰ πλήθη.

Χειμῶν βαρὺς ἐνέσκηψεν εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας,
ἢ Φιλομήλα ἐπαυσε ἔσθ' οὐρανὸν νὰ ψάλλῃ,
καὶ μὲ τὰς ζωογόνους τοῦ ὁ ἥλιος ἀκτῖνας
τὴν συμπολίτευσιν καὶ μὴ συγχρόνως περιβάλλει.

Ὁ διπλωμάτης Κάουμπκρ ἀρχίζει καὶ θυμῶνει
καὶ ἡ Εὐρώπη στέκεται πρὸς πόλεμον ἐτοιμῇ,
σφοδρὸς βορρᾶς πυχύτατον κονιορτὸν σηκώνει
καὶ κάπου κάπου φαίνεται κομψῆς κυρίας κνήμη.

Ἀρχίζουν φύρικαις τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὠραίου κόσμου,
γιὰ μερικοὺς τὰ βράσκα καὶ γι' ἄλλους τὸ χουζοῦρι,
καὶ τόσα δένδρα εὐχόμενα φυλλορροῦν ἐμπρὸς μου
κατάγυμνα καὶ κίτρινα σὰν τοῦ Σπικνοῦ τὴ μούρη.

Ὁ Δεληγεῖνης τοῦ πυρὸς καθὼς καὶ τοῦ σιδήρου
πρὸς ὄλους ῥίπτει βλέμματα πολὺ ἐρωτικά,
καὶ σκοτεινὴ προίσταται ἡ θέα τοῦ ἀπαίρου
καθὼς τὰ Νομοσχέδια τ' Ἀναμορφωτικά.

Τὸ ἔθνος ὄλον τῆς βουλῆς τὴν ἔναρξιν προσμένει,
μ' αἰώνιον χασμούρημα ὁ χρόνος μας περνᾷ,
τὸ ἐκκρεμὲς ὡς πάντοτε τὰς ὥρας του σημαίνει
καὶ τοῦ θεοῦ ἢ πρόνοια τὸν κόσμον κυβερνᾷ.

Λοῦπος

ΕΙΣ Τ' ΑΝΑΚΤΟΡΑ

(Μῆμος εἰς εἰκόνας τέσσαρας).

ΕΙΚΩΝ Α'.

Θεόδωρος (συλλογιζόμενος εἰς τὴν οἰκίαν του).

Νὰ πάγω ἢ ὄχι; Φεῦ! τί νὰ προκρίνω;
Καὶ πρέπει νὰ πάγω... καὶ πρέπει νὰ μείνω!
Κανόνικ δὲν πέφτουν... ἰδέα μου ἦτο!
Καὶ δὲν ἀντηχοῦσι τὰ μίσθαρνα ζήτω.
Ἐπάρχει ψυχρότης... προβλέπω τὰ νέφη,
Μὲ ἄλλας ἰδέας ἐδῶ ἐπιστρέφει
Μαντεύω τί ἔτρεξε τώρα, ὦ ναί!

Merci, προσφιλῆς Φραισισιέ!
Ἐμπρὸς στοῦ παλάτι! τὸ φράσκο μου δότε!
Θὰ πέσετε τέλος, ἀχρεῖτοι προδόται!

ΕΙΚΩΝ Β'.

(καθ' ὁδόν).

Ἐγὼ εἰς τ' Ἀνάκτορα; οἴμοι, Θεέ μου!...
Λοιπὸν λησμονῶ τὴν ὁρμὴν τοῦ πολέμου;...
Καὶ γίνεται τρόφιμος πάλιν τῶν θρόνων
Ἐκεῖνος ὃν ἔκραζον τυραννοκτόνον!
Ἐγὼ ὁ διώξας αἰσχρῶς τὸν Ἀλφρέδον!...
Σκιρτήσατ' ἐκ φρίκης, σκιαὶ τῶν ἐμπέδων!
Οἰκτρὸς ἀυλοκόλαξ, Τρικούπης νὰ γείνω;...
Θεοί! τί νὰ πράξω;... νὰ φύγω; νὰ μείνω;
Ἄλλ' ὅμως ἂν τύχῃ ἐκεῖνος νὰ πέσῃ
Κ' εὐθὺς τὸν Μολάον ὁ θναξ καλέσῃ;...
Τὸν σκούφον τὸν κόκκινον κάτω τὸν ρίπτω
Κ' εἰς σέ, βασιλεῦ μου, προσπίπτω!

ΕΙΚΩΝ Γ'.

(πρὸ τῶν Ἀνακτόρων).

Τὰς πύλας, ἀνοιξατε, ἄνδρες Ἀρχάδες,
Δὲν φέρω νταούλιξ, δὲν φέρω ζουρνάδες.
Μὲ κλάδον ἐλαίας προσέρχομαι μόνος
Δὲν θέλω νὰ μείνω ἐκτὸς τοῦ νυμφῶνος.
Πρὸς τί ὡς μὲ βλέπουν ραγίζοντ' αἱ πέτραι;
Πρὸς τί βλοσυρὸς μὲ θεωρεῖς, Χατζηπέτρε;
Ὅπότεν ὁ πρᾶττων γνωρίζεις τί πράττει,
Ἀφρόβως εἰσέρχεται εἰς τὸ Παλάτι.
Κ' ἡ πίστις μου εἶνε ἀγνή καὶ θερμὴ...
Πλὴν μὴ τὸν Μολάον, μὴ, μὴ!

ΕΙΚΩΝ Δ'.

(εἰς τὸν πρόδομον τῶν Ἀνακτόρων).

Ἄλλ' οἶα φωνὴ ἀντηχεῖ εἰς τὸ οὖς μου;
Τοὺς πρῶν ἐγείρει πικροὺς λογισμούς μου.
Φρικτὴ μηχανὴ μὴ ἐδῶ που στημένῃ
Ἐμὲ ἐνεδρεύει, ἐμὲ περιμένει;
Οἱ θαλαμηπόλοι καὶ οἱ στρατιῶται
Μὲ βλέπουν ὡς ἄλλοι στρυγοὶ συνωμῶται.
Ὅπισθ'!.. ἐδῶ τὸ βιβλίον, σιμά μου!...
Νὰ γράψω σ' αὐτὸ μοναχὰ τ' ὄνομά μου.
Καὶ φύγω πρὶν πέσω ὡς θύμα πλεκτάνης.
Ἐθεόδωρος Π. Δηλιγιάννης.

Τσοπανίδης

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ ἀνεξντλήτου Ἀράτου διάφορον αὐτοτελές:
*Τίς ἔσται ἱκανὸς καὶ ἀξίος νὰ ἐπιδιορθώσῃ κατ' αὐτὰς
τὰς καταστραφείσας ὁδοὺς τῆς πόλεως; Τίς; ὄβρισται, τίς;*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

*Εἶναι εὐχάριστον νὰ διέρχεται τις τὴν ἀγορὰν μετὰ
κόπου, διότι τὰ γινόμενα πρὸς ἀποστολὴν δέματα φράζουσι
τὴν ὁδὸν εἰς τὸν διαβάτην.*

Ἐκ τῆς Προόδου Τρικκαίων:

*Εἰσέτι φαίνεται δὲν ἐξηφανίσθησαν κακοῦργοι ἀνήκοντες
εἰς τὰς ἐπὶ Τουρκοκρατίας καταμαστιζούσας τὸν τόπον
ληστρικός συμμορίας, τοῦτο δὲ λέγομεν διότι ἀπὸ καιροῦ
εἰς καιρὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Νομοῦ εὐρίσκονται πτώματα
κατακρεουργημένα ἐκτὸς τῶν πόλεων. Τὸ περίεργον
δὲ εἶνε ὅτι αἱ ληστεύσεις αἰετὶ δὲν προέρχονται ἐκ προμελέτης,
ἀλλ' ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐξουσία
ἀπκντᾷ ἀπειρα προσκόμματα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν αὐτοργῶν.*

Ἐκ τῆς ἐπιφυλλίδος τῆς αὐτῆς:

... Ὁ Ἀβεσταλῶμ τότε ἀνρτημένος ἐπὶ τοῦ τραχήλου...

Ρενεσοχίωτης

ΟΛΓΑ ΜΙΧΑΗΛΟΒΙΤΣ

Ἀπὸ τινος εὐφύμως ἀντηχοῦσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὰ ὀνόματα ἑλλήνων καλλιτεχνῶν. Ὁ Δαμασκᾶς χειροκροτεῖται ἐν Παρισίοις, ὁ Σαμαράς ἐν Ρώμῃ, ὁ Ξανθόπουλος ἐν τῷ Ὁδεῖφ τῆς Βιέννης, ἡ δεσποινὶς Μιχαήλοβιτς ἐν Ὁδησσῷ. Ἰδοὺ τί γράφει περὶ τῆς τελευταίας ὁ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀνταποκριτὴς τῆς Ἐφημερίδος:

*Νομίζω δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἐν συγῇ ἢ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ὀλγας Μιχαήλοβιτς ἐν μέσῳ ἐκλεκτοῦ πλήθους δοθεῖσα συναυλία ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Χρηματιστηρίου. Ἡ ἑλληνικὴ αἰοιδὸς ἔψαλλε τὰ ἐκλεκτότερα τεμάχια διαφόρων μελοδραμάτων ἐπισπάσασα τὰ παταγῶδη χειροκροτήματα τῶν πολυπληθῶν θεατῶν. Φοβούμενος μὴ κατηγορηθῶ ἐπὶ μεροληψίᾳ ἐν ταῖς περὶ τῆς συναυλίας κρίσεσίν μου καὶ ἐπὶ κακῇ ἐκτιμῆσει τῶν προτερημάτων ἢ ἐλλεττωμάτων τῆς δεσποινίδος Ὀλγας, περιορίζομαι εἰς τὴν παράθεσιν τῶν περὶ τῆς συναυλίας ταύτης γραφέντων ἐν ταῖς ῥωσικαῖς ἐπιτοπίοις ἐφημερίσιν. *Ἡ συναυλία τῆς 4ης Ὀκτωβρίου, γράφει ὁ *Τηλέγραφος τῆς Ν. Ρωσίας* παρέσχε τῷ κοινῷ τὸ εὐτύχημα νὰ γνωρισθῇ μετὰ τῆς τὰ μάλιστα ἀξίας λόγου αἰοιδῆς δεσποινίδος Μιχαήλοβιτς, ἐν ἣ τὸ ὠραῖον mezzo-soprano συνεδέθη μετὰ τῆς καλῶς καλλιεργημένης φωνῆς τὸ ἄσμα αὐτῆς πλήρες ἡδύτητος τὰ μάλιστα ἤρεσε τῷ κοινῷ. Κατὰ τὴν παρούσαν σπάνιν συμπληρωτικῶν καὶ καλῶς καλλιεργημένων mezzosoprano δυνάμεθα νὰ ἐλπίζομεν ὅτι διὰ μελοδράμα (ἰδίᾳ ῥωσικόν) ἡ δεσποινὶς Μιχαήλοβιτς ἔσται ἀξίον λόγου ἀπόηγμα. Ὁ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ

Λοιπόν η Μεγάλη Σοβράνιε των Βουλγάρων — διότι εκ των τελευταίων επελθουσών εν τη Ανατολή μεταβολών ε- διδάχθημεν σὺν τοῖς ἄλλοις νὰ προσφέρωμεν καὶ τὰ εὐφωνα ὀνόματα Σοβράνιε, Σκουπτσίνκ, καὶ τὰ τοιαῦτα — συνέρχε- ται κατ' αὐτὰς νὰ ἐκλέξῃ ἡγεμόνα. Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ φω- τίσῃ τὸν νοῦν τῶν πατέρων τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους καὶ νὰ ὀδηγήσῃ αὐτοὺς περὶ τὴν κατάλληλον ἐκλογὴν! Μελλοντί- δὲν ἔχομεν ἀφορμὰς νὰ διακείμεθα συμπαιῶς καὶ φιλο- στόργως πρὸς τὸν παρὰ τὸν Αἴμιον ταρχαῶδη καὶ φιλόρ- παγκ λαόν, ἐν τούτοις ἐκφέρωμεν τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν μετὰ πάσης εὐλικρινείας. Ἐν ἐπὶ τινος κειρὸν ἐξήλευσαμεν αὐ- τοὺς, τὰ τελευταῖα ὅμως γεγονότα ἐπιστηθῶς ἐμειώσαν τὴν μνησικακίαν μας. Λαὸς ὅστις διώκει ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ μόνῃ, ἀντιστάσεως μὴ οὐσίας κατὰ τὸ πολυθρύλητον ἐπί- γραμμακ, τὸν ἡγεμόνα του τὴν δοξάσαντα αὐτὸν καὶ μετ' ὀ- λίγας ἡμέρας πάλιν τὸν ἀνευρημεὶ καὶ πάλιν κατόπιν τὸν ἀφίνει νὰ φύγῃ! λαὸς ὅστις δέρεται καὶ ἀλληλοκτονεῖται εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ συνωμοτεὶ καὶ ἀποκτείνει ἐπάρχους! λαὸς, ποῦ ὃ ἕκαστος Μαγκουράφ ἢ Ροδουλαβῶφ ἔχει τὸ θαρρὸς ν' ἀνατρέψῃ τὴν προσωρινὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ ἰδρῦσῃ μίαν ἰδικὴν του, δὲν εἶνε βέβαια ὁ δυνάμενος νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς ἡμᾶς σοβαρὰς ἀνησυχίας ὡς πρὸς τὸν μέλλοντα ἀντα- γωνισμόν, μετ' ὅλον τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ Λαβελέυ καὶ τὰς γεροντικὰς ἀδυναμίας τῆς χριτοβόρου τοῦ Ἀνάσσης. Ἄλλως τε ἡ εὐχὴ μας δὲν εἶνε ἀπηλλαγμένη ὀλοτελεῶς καὶ ἐγωῦ- στικῶς σκοποῦ. Διὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς οἱ Βούλγαροι εἶνε ἐλπίς νὰ ἡσυχάσωσιν ἐπὶ τέλους! ἡ ἡσυχία τῶν Βουλγάρ- ων εἶνε ἡσυχία τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡ ἡσυχία τῆς Ἀνατο- λῆς θὰ πείσῃ τέλος καὶ ἡμᾶς νὰ ἡσυχάσωμεν ὀριστικῶς, ἀφοῦ ἔχομεν τόσην ἀνάγκην ἡσυχίας.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν ἰδεῶν ἃς ἐμπνέει ἡ φυλετικὴ ἀν- τιπάθει, εἶνε θλιβερόν πάντοτε τὸ θέαμα λαοῦ, ἐκλέγον- τος κατ' ἀνάγκην ἡγεμόνα ἐκτός τῆς χώρας του γεννηθέν- τα, ξένον πρὸς τὴν ἰστορίαν του, τὰ ἦθη του, τὰς παρ- δόσεις του, τὰ ἔθνηκα του αἰσθήματα. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅτε ὁ Αἰσωπος ἔγραφε τὸν θαυμαστόν ἐκεῖνον μῦθον τῶν βατράχων ζητούντων παρὰ τοῦ Διὸς βασιλέα, οἱ λαοὶ δὲν ἐσωφρονίσθησαν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνοησίας των ὑ- πῆρξε σχεδὸν πάντοτε οἶον προεῖδεν ὁ εὐφυὴς Φρύξ. Ἡθελέ- τις εἶπῃ ὅτι εἰς τὴν παραγνωρίσιν ἴσως τῆς ἀληθείας ταύ- τῆς ὀφείλεται κατὰ μέρος ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδι- ως ἔτη τεράστιος ἐξόγκωσις τῆς φάλαγγος τῶν ἐκπτώτων ἡγεμόνων, ὅσοι κατελθόντες ἢ κρημνισθέντες ἀπὸ τοῦ θρό- νου περιπλανῶντο ἐν πικρίαις, φάσμακτα οἰκτρά τοῦ βασι- λικοῦ μεγαλείου, σύροντες ὡς σάβανον τὴν κτεροκαυμένην ἀλουργίδα, ὡν τὴν σκολιὰν θέσιν περιέγραψεν ὁ ἐπίχαρις οὐμορισμὸς τοῦ Ἀλφρέδου Δωδέ. Ἄλλ' ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος δὲν δικαιολογεῖται ἐπαρκῶς ὑπὸ τῆς ἱστορίας, ἂν ἀνατρέ- ξωμεν δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἐν Εὐρώπῃ βασιλευουσῶν οικογενειῶν, θὰ ἴδωμεν ὅτι ὀλίγοι εἶνε αἱ χώραι αἱ ἔχουσιν ἀμιγῶς αὐτόχθονα ἡγεμονικὴν δυνα- στεῖαν. Εἰς τὴν Ἰσπανίαν βασιλεύει ἀπὸ τοῦ λίκνου του εἰς Βουρβωνίδης, ἦτο Γάλλος, καὶ Γάλλος ἐπίσης βασιλεύει εἰς τὴν Σουηδίαν, ἀπόγονος τοῦ Βερναρδῶτου, τοῦ ἀξέστου στρα- τιώτου τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅστις κατάρθωσε νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸ στέμμα τῶν Βάβων. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν βα- σιλεύει γερμανικὸς οἶκος, ὁ τοῦ Βρούνσβικ-Λουενμβούργου τῆς Ρωσσίας οἱ Ρωμανῶφ λέγεται ὅτι ἔχουσι γερμανικὴν τὴν πρώτην καταγωγὴν, γερμανοὶ δὲ βασιλεύουσιν ἐν Ρουμα-

νίαν, Δανίαν καὶ Βελγίον. Ἡγεμόνας αὐτόχθονας ἔχουσι μό- νον πλὴν τῶν Γερμανικῶν κρατῶν τὰ σλαβικὰ κράτη Σερ- βίαν καὶ Μαυροβούνιον, καὶ ἡ Ἰταλία! ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος γενάρχης τοῦ σαρδουδικοῦ τῆς Ἰταλίας οἴκου, τοῦ ἀρ- χαιοτέρου δυναστικοῦ οἴκου τῆς Εὐρώπης, λέγουσιν ὅτι ἦτο τιμαιοῦχος τις πυργοδοσπότης ἐν Βαυαρίᾳ. Ὡστε ἐκ τοῦ προχείρου τούτου πίνκατος ἐξάγεται μᾶλλον τὸ συμπέ- ραγμα ὅτι καὶ αἱ ξένοι δυναστεῖαι δύνανται νὰ ῥιζοβολή- σωσιν καὶ μετ' ὅσον κειρὸν ἀποβάλλουσαι τὸν ξενικὸν χρακ- κτήρα νὰ συνταχθῶσιν μετὰ τοῦ ἔθνους ὅπερ κυβερνῶσιν. Ὡς ἡπλοποιήθη μάλιστα τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα, περιορισθὲν εἰς τὴν μηχανικὴν ἐκπλήρωσιν μερικῶν τύπων, ἡ παγίωσις ξένης δυναστείας δὲν εἶνε τι λίαν δύσκολον κατὰ τοὺς νε- ωτέρους χρόνους. Ἀρκεῖ νὰ φέρῃ ὁ ἰδρυτὴς αὐτῆς κερὰ- λικα χρηστότητα, ἀρκεῖ νὰ ἐπικιδιαιωγήθῃ ὁ λαὸς ἐν πο- λιτικῇ σωφροσύνῃ καὶ ὁ συμβιβασμὸς τυχῶς ἐπερχόμενος ἀπελάσῃ τὸν κίνδυνον τοῦ ἀμοιβαίως σκληροῦ διαζυγίου.

Θλιβερόν λοιπὸν εἶνε διὰ τοὺς Βουλγάρους ὅχι τόσον διότι ἐκλέγουσιν ἡγεμόνα ξένον, ὅσον διὰ τὰς περιστάσεις, ὅφ' ἃς μέλλουσι νὰ τὸν ἐκλέξωσιν. Καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν εὐρέθη ποτὲ εἰς προμοίαν, ὅχι τὴν πρώτην φοράν, ὅτε καθημαχόμενον ἐκ τοῦ ἀγῶνος ἐξήτει σκέπην καὶ ἄνεσιν ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ θρόνου εἰς ὃν δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιβίβωσῃ ἀπόγονόν τινος τῆς ἐκ- λελοιπυτῆς γενεᾶς τῶν Πικλολόγων, ἀλλὰ τὴν δευτέραν, ὅτε εἰς στιγμὴν φρενητιώδους ἐξέψευς ἐπεμπεν εἰς πικρὴν ἐξο- ρίαν τὸν μὴ ἀπηλλαγμένον ἐλαττωμάτων ἀλλὰ χρυστὸν ἡ- γεμόνα του. Ὁ ἄκαρπος τριακονταετὴς πολιτικὸς βίος τοῦ ἔθνους εἶχε φανεύσῃ τὰ ἐνθουσιώδη ἄκρα τῶν φιλελλήνων καὶ οἱ πικροὶ σαρκασμοὶ ῥαχδαίως ἐπιπτον ἐφ' ἡμῶν. Μία γελοιογραφικὴ ἐφημερίς ἐπ' ἀφορμῇ τῆς ἐκλογῆς τοῦ βασι- λέως Γεωργίου ἐδημοσίευσεν εἰκόνα παριστώσαν πρίγκιπα κεκρυμμένον ὑπὸ τὴν κλίνην του καὶ προβάλλοντα δειλῶς τὴν κεφαλήν, ἐνῶ ἡ σύζυγός του κράζει πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς θύρας:

« — Ἐθῆγ, ἔθῆγ ἔξω τώρα! δὲν εἶνε κίνδυνος; οἱ Ἐλ- ληνες εὐρον βασιλέα!»

Δὲν κρύπτονται βεβαίως καὶ τώρα οἱ πρίγκιπες ὑπὸ τὴν κλίνην, ὡς εἶνε πιθανόν ὅτι δὲν ἐκρύπτοντο οὔτε τότε! ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχουσι μεγάλην ὄρεξιν νὰ διαφιλονεικήσωσιν τὸ βουλγαρικὸν στέμμα ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς σπάνειας τῶν υποψηφίων. Μετὰ τὸ πάθημα τοῦ Βάττεμπεργ, αἱ πριγκι- ποθετεῖς αὐλαὶ τῶν κρατιδίων τῆς Γερμανίας, ἀποθήκης μεγάλης δυναμένης νὰ προμηθεύσῃ ἡγεμόνας ὅχι μόνον εἰς τοὺς θρόνους τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τῶν περὶ τὸν Ἥλιον πλανητῶν, οὐδαμῶς συνταράσσονται καὶ οἱ ξανθοὶ ἡγεμονίδαι προτιμῶσι τὴν αὐτάρκη ῥακτώνην τῆς πατρι- κῆς τῶν στέγης ἀπὸ τὰ παράτολμα προξικιστήματα τοῦ Καραβέλωφ ἢ τοῦ μητροπολίτου Κλήμεντος. Καὶ αὐτὸς ὁ Βάλδεμαρ, τὸν ὅποιον σύμπτωσις μοιραία ἢ κκεντρεχῆς ἐπίνοια φέρει εἰς τὸ μέσον διὰ νὰ ὑπάρξῃ ὅπως εἰς τὰ πα- ραμύθια ἡ τραγικὴ περίπτωσις δύο ἀδελφῶν ἡγεμόνων κυ- βερνώτων δύο ἀκathέντως ἀντιμαχομένους λαοῦς, μολο- νότι ἡ ἐκλογὴ του θεωρεῖται βεβαίως, καὶ αὐτὸς οὐχ ἦτ- τον θ' ἀποφύγῃ, ὡς λέγεται, νὰ δεχθῇ τὴν ἐπικίνδυνον τιμὴν, ἣτις ἄλλως τε μικρὴν θὰ προσθήσῃ δόξαν εἰς τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Δανίας, τὸν κατακτῆσαντα διὰ τῶν ἀρρέων καὶ τῶν θηλέων μελῶν του τὰ πλείστα καὶ λαμ- πρότερα τῆς Εὐρώπης στέμμακτα.

Εἰς τοιαύτην ἄρα ἀμύχνην θέσιν εὐρισκόμενοι οἱ ἀ- διόρθωτοι τῆς Ἀνατολῆς ταρχαῖοι, μεταμελόμενοι διότι ἐδίωξαν τὸν καλὸν τῶν ἡγεμόνα, ἀχθόμενοι διότι προῦκά-

λεσαν τὴν ἐχθροπάθειαν τῆς Ῥωσσίας, πιεζόμενοι ἐκ τῆς ακαίως δικτατορίας τοῦ Κρούδερ, στενοχωρούμενοι ἐκ τῶν ξένων ῥαδιουργιῶν θέλοντες νὰ ἐκλέξωσι νέον ἡγεμόνα καὶ μὴ εὐρίσκοντες τοιοῦτον, ἄπορον εἶνε πῶς δὲν ἐσυλλο- γίσθησαν ἀκόμη νὰ προβῶσιν εἰς τελευταῖον πραξικόπημα, ἐκλέγοντες ἡγεμόνα των... τὸν Σουλτάνον. Διὰ τοῦ τρό- που τούτου ἐκασφαλίζουσι προσκαίρως τοῦλάχιστον τὴν ἡ- συχίαν των καὶ ἱκανοποιούσι διὰ μίαν κἂν φοράν τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ πρῶ-πρῶν καθεστῶς.

Ἡρώδης ὁ Ἄττιυδ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΣΚΕΥΣΕΙΣ

Εὐκολώτερα ἐπιτυγχάνει κανεὶς τὸν σκοπὸν του... ὅταν δὲν τὸν ἐπιδιώκῃ.

Πᾶν μέτρον ἀριστὸν... καὶ αὐτὸ τὸ δεκαπενταπύ- λαβον.

Οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον ὅτι ἡ ὥραία πρέπει νὰ κρύπτη τὸ ἡ- μισυ τῆς καλλονῆς τῆς. Ἄν εἶχα ἐξουσίαν θὰ διέτασσα ὅ- λας τὰς γνωρίμους μου ὥραίας νὰ ἐφήρμοζαν τὸ ὀρθότα- τον αὐτὸ γνωμικὸν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον... ἐκτός ἐμοῦ.

Ὅσον καὶ ἂν γείνω ἐντρίβῆς τῶν χρηματιστικῶν καὶ ὅ- σον καὶ ἂν μοῦ ἐξηγήσωσιν τὴν διαφορὰν τοῦ νομίσματος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ποτὲ δὲν θὰ κατορθώσω νὰ ἐννοήσω πῶς ὅταν ἔχης εἰς τὴν τσέπην σου εἴκοσι πρέπει νὰ ἐννοῆς ὅτι ἔχεις 25 καὶ 80/100 ἢ 26 καὶ 10. Αἰτία τούτου ἴσως εἶνε ὅτι ἐγὼ δὲν κατάρθωσα νὰ τὰ ἔχω ποτὲ εἰς τὴν ἰδι- κήν μου.

Μεταξὺ καθηγητοῦ καὶ τοῦ ὑπηρετοῦ του: — Εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εἰσαι προσεκτικώτερος, νὰ διαβάξῃς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Κικέρωνος «Περὶ καθήκοντος» καὶ νὰ μοῦ γραλίξῃς τὰ πεμπούσεα καλλιτέρα!

Τί ἀνόητον πράγμα αὐτὴ ἡ γεωμετρία! Ἐν τῇ πολι- τικῇ, ἡ εὐθεῖα ὁδὸς οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἢ συντομωτέρα.

Ὅσον ἐξετάζω τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νεωτέρων ἰδεῶν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, τόσον πειθόμεαι ὅτι ἡ κυρία βᾶσις αὐτοῦ εἶνε νὰ λερῶνης ὅσα τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον τὸ σουρτοῦκόν σου καὶ περισσώτερον τὴν συνεί- δησίν σου.

Οὐδέποτε ἐδοκίμασα ἐπὶ καταστρώματος ἀτμοπλοίου συνάσθημα κυντίας. Ἐν τούτοις τὸ ἐγνώρισα καὶ ἐγὼ διὰ πρώτην φοράν πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀναβάς κατὰ τύχην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος... ἐνὸς συλλόγου.

Ὑπάρχει φράσις τις «Ἀλλάσσει πεποιθήσεις ὡς ὑποκά- μισα». Περὶ ἐνὸς τῶν γνωρίμων μου βουλευτῶν βεβαίως

δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ τοῦτο. Ἀλλάσσει βραδύτατα καὶ τὰς πεποιθήσεις του καὶ τὰ ὑποκάμισά του. Εὐνόητον ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ αἰτία δι' ἣν εἶνε τόσῳ ρυπαρὰ πάντοτε καὶ ταῦτα καὶ ἐκεῖνα.

Μεταξὺ τῶν ἐφευρέσεων, αἵτινες θὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῶσι μ' ὄλας τὰς νεωτέρας προόδους τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν παρέλειψ ν' ἀναφέρω μίαν: ζυράφιον διὰ τὰ γένηια... τοῦ κ. Σεμιτέλου.

Ὡ Φραγκίσκος Α'. Κατὰ τὴν ἐποχὴν μας τὰ πάντα ἀπώλοντο ἐκτός τῆς τιμῆς... τοῦ συναλλάγματος.

Ὅλαι αἱ μεταρρυθμίσεις αἱ εἰσχεθεῖσαι κατὰ καιροῦς ἐν Ἑλλάδι, ἂν δὲν ἦσαν ποτὲ μίλικαι, κατάρθωσαν ὅμως νὰ εἶνε πάντοτε κακορρίζικαι.

Δὲν ἠξέυρω διατί με ἀπέπεμψεν ὁ κ. Λάκων ὅταν μίαν ἡμέραν τὸν παρεκάλεσα νὰ μοῦ εἶπῃ ποῖον εἶνε τὸ γινόμε- νον τοῦ τετραγώνου τῆς ὑποτείνουσῆς ἐπὶ τὸ τετράγωνον... τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἡ πρώτη φράσις, ἣν μοὶ εἶπεν εἰς ἀρτίως ἐπανελθὼν ἐξ Ἀμερικῆς φίλος μου: «Μισοισιπῆς ἐτέρω μὴ ποιήσης!»

Οἱ βουλευταὶ τοὺς ὁποίους μᾶς στέλλει τὸ ἐν Θεσσαλίᾳ Ἄλμυρον πρέπει βεβαίως νὰ ἔρχωνται... παστοί.

Πληροφοροῦμαι ὅτι ἀμερικανὸς τις καταγίνεται νὰ ἐ- φεύρῃ φωνογράφον τόσῳ τέλειον, ὥστε νὰ δύναται ν' ἀπο- δίδῃ πιστῶς ἀκόμη καὶ τὴν φωνήν... βοῶντος ἐν τῇ ἐ- ρήμῳ.

Κόθορον

ΕΣΤΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ τοῦ ἀριθ. 164: Ἀπόστολος Ἀρσάκης (Μετ' εἰκόνας). — Ἐπὶ τῇ πενηκονταετηρίδι τοῦ Ἀρσακείου ὑπὸ Α. Διομήδους Κυριακοῦ. — Τὸ Ἀρσάκειον (εἰκὼν). — Τὸ Παρθενωγαγεῖον, ποίημα Κω- στη Παλαμά. — Φίλιππος Μάρθας, Διήγημα Δ. Βικέλα. — Οἱ καθηγη- ταὶ τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας κατὰ τὰς πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐκθέσεις τοῦ κό- μμητος Γκίλφορντ. — Ἡλικία τῶν δένδρων. — Σημειώσεις, Φιλολογικαὶ, Ἐ- πιστημονικαὶ, Καλλιτεχνικαὶ Εἰδήσεις.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτά 28. Πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον καὶ κατὰ Κυριακὴν εἰς τὰς ὁδοὺς.

ΒΙΒΛΙΑ

Νέον ἔργον ἐξέδωκε πρὸ μικροῦ ὁ φιλοπνεύματος ἡμέτερος νομισματολόγος καὶ μεσαιωνοδίφης κ. Παῦλος Λάμπρος, φέρον ἐπιγραφὴν Μεσαιωνικά Νομίσματα τῶν δυναστῶν τῆς Χίου. Πᾶν δὲ ἔργον τοῦ κ. Λάμπρου εἶνε γεγονός διὰ τοῦς περὶ τὴν μεσαιωνικὴν ἰδίαν ἀρχαιολογίαν καταγινόμενος.

Ἄρκομεθα σήμερον ἀναγγέλλοντες μόνον ἀπλῶς τοῦ ἡμετέρου φίλου καὶ συνεργάτου κ. Γεωργίου Δροσίνη τὰ ἐσχάτως εἰς φιλόκαλον τομίδιον ἐκδοθέντα κάλλιστα Διηγήματα καὶ Ἀναμνήσεις, πωλούμενα παρὰ τοῖς κυριωτέροις βιβλιοπωλείοις ἀντὶ δύο δραχμῶν ἴσως δὲ γράφωμεν ἐκτενέστερον προσεγγίως περὶ αὐτῶν, νομίζοντες ὅτι πᾶν ἔργον τῆς νεαρᾶς ἡμῶν φιλολογίας, ἀξίον ὁπωσδήποτε λόγου, πρέπει νὰ ἐλκῆ εὐρεῖαν τὴν προσοχὴν τοῦ τύπου καὶ ἰδίᾳ φύλλων ὡς τὸ Ἄστυ.

Ἡ συγκομιδὴ τῶν Ἡμερολογίων φαίνεται ὅτι ἐφέτος μέλλει νὰ εἶνε ἀφθονωτέρα κατὰ ποσὸν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἔτη. Ἄλλ' ἢ ποσότης βεβαίως δὲν εὐρίσκεται εἰς εὐθείαν ἀναλογίαν πρὸς τὴν ποιότητα αὐτῶν. Καὶ δὲν εἶνε τὰ νεώτερα συνήθως ἐξ αὐτῶν καὶ τὰ καλλίτερα. Οἱ παλαιότεροι οἷνοι ἔχουν συνήθως τὸ εὐαρεστότερον ἀρώμα, τὸν χυμὸν καὶ τὴν δύναμιν. Τὸ ἀξίωμα δὲ τοῦτο ἐν τῷ κύκλῳ του πιστοποιεῖ τὸ Ἄπτικόν Ἡμερολόγιον, βελτιούμενον ἐφ' ὅσον προβαίνει εἰς ἡλικίαν. Ἐκδίδεται ἐντός οὐλίου καὶ, ἐν κρίνωμεν ἐκ τῆς ἀγγελίας, ἦτις ἐν τούτοις δὲν ἀναγράφει πάντα τὰ ἐν αὐτῇ μέλλοντα νὰ περιληφθῶσι καλὰ ἔργα, ἔσται πλουσιώτερον κατὰ πολὺ τῶν προηγηθέντων.

Ἐπανελήφθη ἡ ἐκδοσις τοῦ Παρνασσοῦ, τοῦ ὑπὸ τοῦ ὀμμανόμου συλλόγου ἐκδιδόμενου φιλολογικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ.

Ἐστάλη καὶ ἡμῖν τὸ ἐν τῷ καλῷ Ποιητικῷ Ἀνθῳι δημοσιευθὲν τὸ πρῶτον καὶ ἀναδημοσιευόμενον εἰς φυλλάδιον ἤδη ὄρατον μακρὸν ποίημα τοῦ ἡμετέρου φίλου συναδέλφου κ. Ἰω. Καμπουρόγλου Ἐρωτος Ἡμέραι. Ἀπιστία πρὸς τὴν δημοσιογραφίαν χάριν τῆς ποιήσεως, εἰς ἀρμονικωτάτους στίχους καὶ λίαν πρωτοτύπους ἰδέας ἅμα καὶ αἰσθήματα.

Τὸ ἐφετινὸν δευτέρον ἔτος τοῦ Ἐτησίου Ἡμερολογίου τοῦ κ. Σκόκου σημαίει ὁμολογουμένην πρόοδον, εὐρύτερον καὶ ἐπιμελέστερον καταρτισθὲν τοῦ περυσίου. Καὶ μολονὶ τῆξῃσι καὶ κατ' ὄγκον καὶ καθ' ὕλην, ἐν τούτοις πωλεῖται μόνον ἀντὶ δύο δραχμῶν.

Ἐξακολουθεῖ ἡ κατὰ κομψὰ χαρτόδετα τομίδια, χρησιμώτατα καὶ φιλόκαλα, δημοσιεύσις τῶν Ὀδοιπορικῶν σημειώσεων τοῦ ἱκανωτάτου ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ κ. Ν. Θ. Σχινᾶ. Τὸ ἤδη ἐκδοθὲν τεῦχος περιέχει τὰς περὶ τῆς Ὄροθετικῆς γραμμῆς σημειώσεις.

Χάριν ἐπαίνου σημειούμεν καὶ ἡμεῖς τὸ πρὸς διανομὴν βεβαίως εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς φίλους καὶ οικείους του τυπωθὲν ἀντὶ χειρογράφου μικρὸν βιβλιόριον τοῦ καλοῦ νεαροῦ μαθητοῦ κ. Νικολάου Α. Κορδέλλα Περιοδεία εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

ANEV ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟY

Σ. Ν. Μ. Ἀκατάλληλον διὰ τὸ Ἄστυ. — Δημ. Β. Μ. Πάτρας. Ἀποταχθεὶς πρὸς ἑτολόγραφον τινὰ ἀπευθείας. — Rossignol Βραζιλίαν. Διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν δημοσιεύομεν ἠδὲ votre monostrophe poesie, ὡς τὴν ἀποκαλεῖτε:

A la jeunesse

Fuis l'amour, tendra jeunesse,
Fuis l'amour et ses carresses,
Ne te confies à ses promesses
Car d' un trompeur souris (!) te blesses.

Epatant ! Quelle poésie ! Quelle monostrophie !!

Ν. Ζ. Χ... Πύργον. Ἐστάλη. — Α. Β... Κέρκυραν. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἀπόδειξις μετὰ Λευκώματος ἐστάλη. — Χ. Τ... Μυκῆνας. Λευκώματα ἐστάλησαν. — Α. Φ... Λάρισσαν. Συνεμορφώθημεν τῇ ὑμ. παραγγελίᾳ. — Φ. Μ... Τῆνον. Ἐστάλησαν. — Σ. Φ... Καλάματι. Χρήματα εἰσέτι δὲν ἐλήφθησαν.

Κ. Δ. ΚΑΠΡΑΛΟΥ

ΑΝΑΤΑΟΡΗ

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη ἐκ τῶν καλλιτεχνικῶν πιστηρίων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου καὶ πωλεῖται ἀντὶ δραχμῆς. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας καὶ εἰς τὰ καταστήματα Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟ

ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ ἈΣΤΕΟΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ

1887

Ἀποκλειστικῶς ἀφιερωμένον εἰς τὰ κατὰ τὰ σύνορα συμβάλλοντα τὸν Μαΐον Ε. Ε. περιέχει δὲ τὰς εἰκόνας τῶν σωματαρχῶν, τῶν φουνευθέντων ἀξιωματικῶν, τῶν διαπρεψάντων, τοποθεσίας, μάχας καὶ πᾶν σχετικόν, μεθ' ὧν ἐπεξηγηματικῆς, ποιημάτων, ἡμερολογίου κλπ,

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧ. 1

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἀντὶ δραχ. 1,15
εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικόν " " φραγ. 1,30

Παρίσεται δωρεὰν πρὸς πάντα ἐγγραφόμενον νέον συνδρομητὴν εἰς τὸ ἈΣΤΥ.

Ἀπευθυντέον πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ ἈΣΤΕΟΣ (Βιβλιοπωλεῖον τ Ἑστίας, ὁδὸς Σατοῦ).

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅπερ πλουτιζόμενον ὁσημέραι καθίσταται ἐγάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἰδιαίτερον ἐργαστάσιον φακέλλων, δέχεται δὲ παραγγελίας τοιούτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20 % εὐθονωτέρα τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀρισταὶ χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγμιαίως.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΟΝ

καὶ ἀθηναϊκώτατον ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΣΠΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ἀπέναντι τῶν κακαστημάτων τῆς κυρίας Lizier ἐξακολουθεῖ πάντοτε προοδευτικώτατον τὰς ἐργασίας του. Καθαριότης ταχύτης προθυμία. Μεγάλη συλλογὴ λαϊμοδετῶν, βάρδων, ἀρωμάτων, ὄλοι οἱ σάπωνες, ὄλα τὰ μύρα, ὄλα αἱ ψήκτραι, ὄλα τὰ κτένια καὶ . . . ὄλοι οἱ Ἀθηναῖοι οἱ διερχόμενοι τὴν ὁδὸν Πατησίων, ἐμβαδίνοντες καὶ ξυρίζομενοι καὶ κουρευόμενοι καὶ κομψούμενοι εἰς αὐτό.

ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΟΛΟΙ ΝΑ ΚΟΥΡΕΥΕΣΘΕ

Ε Κ Ε Ι

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὰς Ἀθήνας δρ. 8. — Διὰ τὰς Ἐπαρχίας δρ. 8,80. —

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν φρ. χρυσᾷ 18.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΤΗ' ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΑΠΟ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ ΤΟΥ Γ' ΕΤΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑ:

- ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΑΝΑΗΣ: ΛΕΩΝ ΛΕΩΝΗΣ, νεωτάτη μετάφρασις *Ι. Ίσιδωρίδου Σκυλλίσση*.
- ERNEST DUBREUIL: ΟΛΙΒΙΕΡΟΣ Ο ΝΟΣΘΟΣ, (μετὰ εἰκόνων) μετάφρασις Σ. Τ.
- ΕΔΓΑΡΔΟΥ ΠΟΥ: Ο ΜΑΥΡΟΣ ΓΑΤΟΣ, μετάφρασις Ἐμμανουὴλ Ροῦδου.
- ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ: Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μετάφρασις Δμλ.
- ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΣΥΗ: ΣΥΖΥΓΟΥ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ, διήγημα ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τοῦ μεγάλου συγγραφέως.